

“We zullen onze pijn omsmeden tot woede en onze woede zal kruit worden.”

Over de dood van de anarchistische kameraad Mauricio Morales op 22 mei 2009 in Chili

Al sinds enige tijd vinden er in Chili bijzonder veel explosieve aanvallen plaats tegen de structuren van de uitbuiting en de overheersing. Verschillende van die aanvallen werden opgeëist door anarchististen. Op 22 mei 2009 stierf de kameraad Mauricio toen een artisanale bom (opengezaagd brandblusapparaat gevuld met kruit) die hij bij zich had ontplofte. Hieronder een eerste bericht van kameraden uit Chili.

Volgens de media was rond 1u30 's nachts een zware ontploffing te horen in de omgeving van de Politie school in de Avenida Matta, Santiago (Chili). Het explosief dat de kameraad Mauricio Andrés Morales Duarte per fiets meedroeg, ontplofte en veroorzaakte zijn dood.

We betreuren erg wat er gebeurd is. Omwille van het leven van de kameraad en omwille van diegenen die hem kenden. Maar we begrijpen ook dat dit deel uitmaakt van de gevolgen wanneer je in permanent conflict staat met de autoriteit. Omdat de kameraad

viel in het gevecht, tijdens een daad van stoutmoedigheid en overtuiging. Daarom herkennen we ons in elke aanval tegen de macht en voelen we de dood van deze kameraad aan voor wat het is: een broeder die gevallen is in de strijd.

Velen zullen blij zijn om te horen dat de kameraad stierf terwijl hij een explosief meedroeg omdat ze geloven dat de aanvallen tegen de machtigen zullen afnemen. Dat ze weten dat de solidariteit en de verlangens om het bestaande te vernietigen sterker zijn dan eender welke tegenstander, sterker zijn dan de gevangenis en de dood!

SOLIDARITEIT EN INSURRECTIE!

22 mei 2009

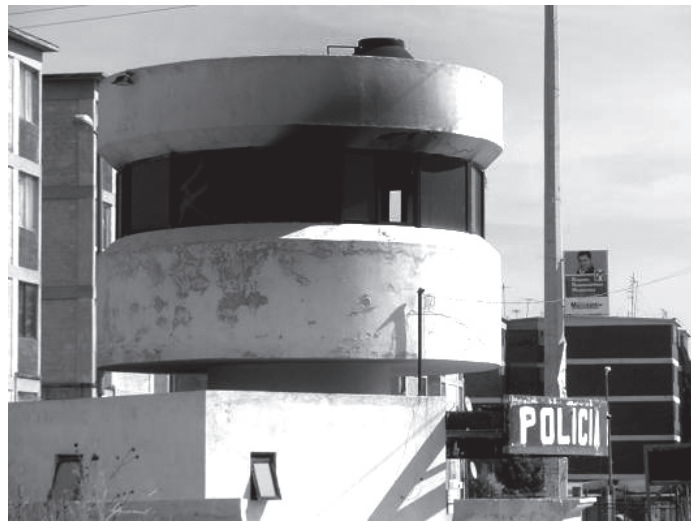
Vertaald vanop <http://aiferricorti.entodaspertes.net/>

Over de dood van de kameraad Mauri en in solidariteit met allen die gegijzeld worden

HET BEDROEFT ONS deze regels op momenten als deze te moeten schrijven, maar we denken dat het noodzakelijk is dat dit niet vergeten wordt. Deze maal hebben we een kameraad, een broeder, een strijder verloren. Voor Diegenen die weten wat de fout was die het leven kostte aan Mauricio en al diegenen die in oorlog zijn is dit een zware slag, aangezien de wreedheid van de gebeurtenissen één van de onzen heeft weggerukt.

Mauricio Morales was onze kameraad en we vrezen niets of niemand die beweert dat dit bittere hoofdstuk onze krachten zal afnemen; noch de honden van de bourgeoisie noch de reformisten die vanuit hun zetel vast en zeker zullen veroordelen en al heel hun rotleven hopen dat we zouden zwijgen en verlamd zijn. Mauricio stierf terwijl hij alles van zichzelf gaf, hij zette zijn leven op het spel en stierf zoals allen die VOELEN dat de sociale oorlog onvermijdelijk is.

Vandaag 22 mei werden verschillende sociale centra in de wijk Yungay ontruimd, verschillende kameraden werden gearresteerd. In 'La Idea' werden 9 kameraden opgepakt door de Policia de Investigaciones (PDI). In 'Cueto con Andes' werd een onbepaald aantal mensen opgesloten in hun eigen huis in aanwezigheid van de Grupo de Operaciones Policiales Especiales [GOPE, Speciaal Interventie Eskadron]. Op dit moment verzamelen speciale eenheden van de carabinieri en flikken in burger zich samen met journalisten rondom het kraakpand Sacco & Vanzetti. Buiten het pand vonden incidenten plaats als teken van solidariteit met de kameraden die vanbinnenuit weerstand bieden. Ze hebben verklaard dat ze zich niet zullen overgeven en niet willen wachten als beesten in een slachthuis op de stoottroepen van de heersende klasse. Ze hebben iedereen een duidelijk voorbeeld gegeven door een strijdhouding tot op het einde aan te nemen, door een solidariteit te uiten op een effectieve en opstandige manier met de kameraden die gegijzeld worden door Staat en Kapitaal. Diegene die zwijgt zal een medeplichtige zijn van de repressieve strategie die de machtigen voorbereidt hebben en die duidelijk niets anders is dan

Inbraak en brandstichting tegen politiepost in Mexico ter nagedachtenis van Mauricio

een slechte kopie van wat het Marini-proces was tegen de kameraden in Italië.

We roepen op tot internationalistische solidariteit. Dat het gevoel van kameraadschap de straten van de wereld inneemt, dat de woede en de haat voor onze vijanden tastbaar worden. Laten we onze gevallen kameraad en diegenen die op het punt staat in de klauwen van het kapitaal te vallen herinneren door al onze kracht aan te wenden in de opstandige strijd tegen de klassematachappij.

We staan hier aan de Sacco & Vanzetti, we laten onze kameraden voelen dat ze niet alleen zijn, dat we met hen zijn en dat we hen in de straat willen. Omdat we ze bij ons willen houden, omdat op dit moment vluchten betekent een lafaard te zijn, te praten over oorlog maar die niet te leven zoals onze kameraad Mauricio deed tot op de laatste minuut van zijn bestaan en zoals de kameraden doen die hun huis niet verlaten en hun tanden laten zien aan de vijand.

**Kameraad Mauricio Morales, de wraak zal ons antwoord zijn!
Kameraden die gegijzeld zijn door Staat en Kapitaal: opstandige solidariteit!
Opstand in de straten!**

22 mei, Santiago

Een strijder is dood maar ons vuur dooft niet...

VROEG DEZE MORGEN stierf onze kameraad Mauricio Morales. Hij had een explosief bij zich dat vroegtijdig ontplofte in zijn rugzak waardoor hij op slag dood was. Er wordt verondersteld dat de walgelijke instelling van de Gendarmeria [Chileens equivalent van de voormalige Rijkswacht] het doelwit van zijn aanval was. Hij stierf als een strijder, ging zonder angst, zonder aarzeling de confrontatie aan met elke vorm van macht.

Hij besliste zijn haat om te zetten in actie. Hij maakte van zijn dagelijkse leven een voortdurend gevecht tegen het bestaande. Publicaties, directe steun aan gevangen kameraden, verspreiding van anarchistische en anti-autoritaire lectuur, verspreiding van ideeën waren deel van de dolken die hij tijdens zijn leven geslepen heeft. Hij wilde hiermee op verschillende manieren bijdragen tot de vernietiging van deze maatschappij die gebaseerd is op de logica van macht en uitbuiting.

Op deze momenten legt de pijn beslag op onze harten, maar het is belangrijk om het moreel niet te laten zakken, om niet te vervallen in bedwelming die het verlies van een kameraad kan meebrengen. We mogen niet vergeten dat hij stierf met zijn blik gericht op zijn doelwit. En dit feit moet ons wakkerschudden, moet ons helpen om de ogen te openen.

We staan op voet van oorlog, er zullen vele slagen komen, op verschillende manieren, maar zo is het voor een strijder/strijdster: niet ophouden, het hoofd niet buigen, van het leven, naast andere zaken, een voortdurende overstijging van obstakels maken.

De wreedheid van de dood raakt ons en maalstroom is zo sterk dat het ons soms moeite kost om te geloven wat er aan het gebeuren is. De

dood of de gevangenis is niet alleen een leuze, vandaag zijn het voor ons woorden die met bloed en vuur getatoeëerd worden.

Met het vreselijke vertrek van Mauri wrijven de politie, de magistraten en de pers in hun handen en zetten hun eerste stappen: twee sociale centra, Cueto con Andes en La Idea werden ontruimd. De gewelddadigheid van deze operaties verbaast ons niet, de oorlog die ontketend is kent geen genade en we nemen die voor hoe die is.

De ontruimde huizen bevinden zich in dezelfde wijk waar wij zitten. We zagen de stoet van de repressie halt houden voor onze deur. Daartegenover staat dat kameraden en solidairen zich op verschillende plaatsen in de wijk tonen – die nu gemilitariseerd is. We hebben teruggevochten, we verzetten ons en tot nu toe zijn de repressieve krachten nog niet willen binnenkomen in ons huis ondanks alle pronostieken. Ze proberen hun spel te camoufleren in de hoop dat onze aandacht verslapt.

Kameraden, we zijn heel helder en bewust over wat er nu gaat gebeuren. We weten dat er moeilijke dagen en maanden gaan komen. Maar we weten ook dat de pijn en de droefheid over het vertrek van onze kameraad ons niet mag verlammen. Laten we onophoudelijk in herinnering brengen dat hij stierf in de strijd, dat het offensief verschillende vormen aanneemt, dat geen enkele vorm meer waard is dan een andere. Laten we er dus alles aan doen om te zorgen dat de schone vlam van zijn anarchistisch hart het onverzoenlijke verlangen om deze werkelijkheid te vernietigen verspreidt.

Zijn gevangen lichaam is momenteel in handen van de flikken en hun huurlingen, maar de energie van zijn leven blijft bij ons, bij de kameraden die samen met hem en op verschil-

lende manieren vchten en vechten tegen wat ons tot slaven wil maken.

We zijn erg ontroerd door de oprechte steun van solidaire kameraden. We spuwen op diegenen die van hun leven slechts een statische kritiek maken, verschuuld achter comfort en verteerd door angst.

Sterkte, kameraden en wees op jullie hoeden. Vroeg of laat zullen ze komen voor ons, daar twifelen we geen seconde over. Daarom is het belangrijk dat de meedogeloze kritiek op de gevechtigste orde leven ingeblazen wordt en zich verspreidt als de zwarte pest (1).

Het wrekende vuur van onze kameraad geeft ons kracht om van het leven een eindeloze strijd te maken. Een enorme omhelzing voor jou, Mauri, en twijfel er maar niet aan dat we blijven doorgang op het pad voor de vernietiging van de macht. Je bent bij ons, we voelen hier je glimlach en je kracht.

Loerend vanop het dak van het huis, de horizon afspeurend... nooit verslagen, nooit berouwvol.

Centro Social Okupado y Biblioteca Sacco & Vanzetti

22 mei 2009 Santiago (Chili)

“We zullen onze pijn omsmeden tot woede en onze woede zal kruit worden.” (2)

(1) De ‘Zwarte Pest’ ging de naam zijn van de uitgeverij die onze kameraad Mauri ging opstarten.

(2) Spandoek van solidaire kameraden.

“Het is al laat in de nacht. We hebben het niet zo koud door alle kledij die ons beeld verhult, maar dat doet er niet toe, de wind verfrist onze snelle voortgang. We zijn op tijd. Tot nu gaat alles goed. We zijn alleen, alleen zoals nooit en zoals altijd. We gaan doorheen de sombere en toegetakelde straten naar de cipersfabriek. We komen dichterbij. De volgende stop is nabij. In mijn hoofd overloop ik het overeengekomen plan.

(Hier zijn is niet makkelijk. Op dit moment is elke discussie over de zin van het overstijgen van het inerte en verlamme discours waarom sommigen die zich onze kameraden noemen ijdel. Hier zijn is niet makkelijk. Het is het gevolg van het niet aanvaarden van deze wereld van slavernij, het resultaat van lange clandestiene gesprekken en van tijd nemen om plannen te smeden... Het is niet makkelijk, zoals sommigen geloven.)

Ik ben gelukkig en opgewonden. Achter onze rug reist de woedende droom die werkelijkheid wordt: het agressieve welzijn van de lakeien van de orde van de ondernemerstaat verstoren; dat ze de stem van mannen en vrouwen die weigeren slaven te zijn horen, die geen akkoorden willen die deze moordende orde legitimeren, die weten dat een idee van vrijheid niet sterft.

We zijn er. We stoppen. Alles is stil. Nog even, nog een klein ogenblik. Een muur, het gebouw, mijn handen, de fiets, mijn kameraad, de stenen straat, de vervuilde stad, de gevangenisorde, de nacht, de stilte... Alles ontploft.”

ER IS GEEN DISCUSSIE MOGELIJK. De ervaring van de eeuwige theoretische discussie met de staat en zijn flikken houdt al lang geen steek meer voor diegenen die de vrijheid in hun bloed hebben zitten en niet onder de arm houden. Dankzij hen zijn de meest gloeiende verhalen geschreven: die van de strijd voor de vrijheid en voor werelden zonder uitbuiting. Al de rest zijn ruïnes geweest.

Vandaag pronken de staat, de flikken, de intellectuele en economische managers van dit land met hun nutteloosheid door huizen aan te vallen, plompe verklaringen af te leggen, beelden van de brutale politieke, democratische of dictatoriale ('t is gelijk) te herhalen.

Deze dagen werken ze al hun onbehouwen angst uit op het levenloze lichaam van de kameraad, op zijn opstandige leven en dat van zijn kameraden: de jachtpartij is eens te meer geopend, dit moment vereist absolute samenhang en overtuigen, stilte en stem!

Het is opnieuw het moment van het zovele male geschreeuwde engagement; het is het moment om onze overtuigingen te laten handelen! Moge alle steun veeleisend en duidelijk zijn!

We groeten Mauricio, zijn rebelse activiteit en coherentie die weinigen omarmen en velen bekritisieren. We groeten ook al diegenen die hem nabij zijn, diegenen die zijn inzet begrijpen en waarderen. Aan al de rest: niets!

Opstandig verzet, directe aanval, altijd!

*Fuerzas Autónomas y Destructivas León Czolgosz
Columnas Armadas y Desalmadas Jean Marc Rowillan
Banda Antipatriota Severino Di Giovanni.*

[Vertaald van <http://aiferricorti.entodaspertes.net>]

...als een lopend vuurtje

25 mei, Chili

Een kruispunt in Santiago wordt geblokkeerd met een barricade en brandende banden. Er worden pamfletten uitgedeeld in herinnering aan Mauricio vergezeld van een oproep om de aanvallen tegen de overheersing op te voeren.

26 mei, Mexico

Brandstichting tegen een bont-tentoonstelling, opgedragen aan Mauricio.

27 mei, Mexico

“In deze zin eisen we de brandaanval op binnenin een post van de politie, in de gemeente Coacalco in Mexio. Met onze moed geraakten we over de muren van deze post, kropen binnen door een raam op de tweede verdieping [...] en toen we er zeker van waren dat er niemand meer binnen was besloten we de stoenen, uniformen, radio's, werkinstrumenten,...[...] in brand te steken. We lieten acratistische slogans achter op de muren. [...] Laten we de dood van Mauricio beantwoorden met brandende barricades! Kogels, bommen, vuur en steen tegen de staat en haar medeplichtigen!”

27 mei, Spanje

Een werfkraan ter hoogte van metrolijn 9 in Barcelona wordt in brand gestoken. “*Mauri, het vuur van deze nacht brandt voor jou. Een opstandige omhelzing! De sociale oorlog is overal.*”

29 mei, Griekenland

Zowel in Athene als in Thessaloniki verwoesten artisanale explosieven op 19 mei twee politiekantoren in aanbouw. Een week later eisen twee groepen, de *Samenzwering van Cellen van Vuur* en de *Fractie der Nihilisten* de aanvallen op in solidariteit met Zoë die overleed na een test met zelfgemaakte explosieven in Chambery (Frankrijk) op 1 mei en met Mauricio Morales. “We plaatsen een koperen drukpan met 2 kg kruit voor het gebouw in Athene en verwittigden met een telefoontje, in Thessaloniki plaatsten we twee explosieven bestaande uit telkens 3 kg kruit in PVC-buizen tesamen met brandbaar materiaal en een vertragingmechanisme in een doos.”

[Vertaald vanop
<http://aiferricorti.entodaspertes.net>
en <http://athens.indymedia.org>]